

ת"פ 13854/11 - מדינת ישראל נגד עבדאללה ג'בר

בית המשפט המחויזי בירושלים
ת"פ 13854-11-19 מדינת ישראל נ' ג'בר(עוצר)

לפני כבוד השופט חנה מרום לומפ
בעвинן: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
עבדאללה ג'בר (עוצר)
הנאשמים

ចור דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, בעקבות הסדר טיעון, בכתב אישום מתוכנן בעבירה לפי סעיפים 448 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"). הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, אך הסכימו כי המאשימה תעתר להתלות עונש מאסר של 18 חודשים בעוד שב"כ הנאשם חופשי בטיעונו. עוד הסכימו, כי הטיעונים לעונש ישמעו לאחר קבלת תסקير שירות המבחן.

2. הדיון בעניינו של הנאשם התקיים בעת מצב החירום, ועל כן הנאשם לא הובא לדין מקום מעצרו, והדיון התקיים באמצעות העברת קול דרך מערכת טלפון, כאמור בסעיף 16א(א)(1) לחוק המעצרים, כפי שתוקן בתקנות שעת החירום (דינוי מעצרים), התש"ף-2020.

3. על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוכנן, המתלווננת מחייבת הרכב מסווג יונדיי ל"ג 282941 (להלן: "הרכב"). הנאשם חשב, כי ילדיה של המתלווננת סייעו לאחר לגנוב את האופנו של בנו במהלך חודש מרץ 2019.

על פי עובדות כתב האישום המתוכנן, בשל החשד כאמור, ביום 14.10.19, או בסמוך לפניו, וכןמה על שעשו ילדיה של המתלווננת, לסבירתו של הנאשם, גמלה בלבו של הנאשם החלטה להציג את הרכב.

ביום 14.10.19, בסמוך לשעה 02:25 לפנות בוקר, לאחר ששתה אלכוהול, שאב הנאשם באמצעות צינור, בנזין ממילך דלק של קטנו שבעבולותו, ומילא בבקבוק שהיה ברשותו את הבנזין. בהמשך, ובסמוך לשעה 02:44, יצא הנאשם מביתו באבו גוש, צעד לעבר ביתה של המתלווננת שברחוב ג'בר באבו גוש, ניגש לרכב אשר חנה בסמוך לביתו, שפרק חלק מתכוולת בבקבוק הבנזין בקדמת הרכב והדלק את הבנזין בדרך שאינה ידועה במדוקן למאשימה במטרה להביא להצתת הרכב.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כתוצאה מעשי הנאשם, נשרף הרכב וחלקו הקדמי באזרה המנווע ונגרמו סימני שריפה בתוך חל הרכב ובאזור לוח המחוונים, נגרמו סימני פיח בחלק החיצוני של שמשת הרכב הקדמי, ונגרמו סדקים וחור לשימוש הרכב הקדמי, כמו כן סימני שריפה בין תא המנווע לתא הנוסעים (להלן: "ההצתה").

תסוקיר שירות מבטן

4. מתסוקיר שירות המבחן מיום 25.3.20 עולה, כי הנאשם בן 52 נשוי ואב לשלושה ילדים. טרם מעצרו עבד כמכונאי רכב והתגורר באבו גוש. החל מיום 6.11.19 הוא נתון במעצר עד תום ההליכים בכלא רמלה. משפחתו המוצאת של הנאשם מונה זוג הורים ו-12 אחיהם ואחיות, כאשר הנאשם הוא 10 בסדר. אביו נפטר לפני שלוש שנים בגיל 84 והנאשם תיאר יחסם טובים וקרובים עמו. אמו בת 85, עקרת בית. מאז אביו נפטר עברה להתגורר עם אחד מאחיו והקשר ביניהם נזתק. אשר ליתר אחיו, הנאשם תיאר מערכת יחסים סבוכה ומסוכסכת עםם, בין היתר, על רקע מאבקי ירושה ומעמד, כאשר על הרקע המתואר חלק מהאחיו היו מעורבים בהתנהגות פלילית ואלימה. על רקע זאת ועל רקע יחסיו של אחיו עוד בתקופת הילדות, הנאשם התרחק מהם ועבר להתגורר באבו גוש.

אשתו של הנאשם לא עבדה טרם מעצרו אך לאחר שנעצר עבדה במשק בית על מנת לפרנס את הילדים. מאז המעצר המשפחה מתמודדת עם קשיים כלכליים וחוובות ממשמעו, שכן היא מתקשה לפרנס בכוחות עצמה את המשפחה, זאת מכוח העובדה מתמודדת עם בעיות בריאותיות המשפיעות על נשימתה. אשתו שיתפה את שירות המבחן כי נכון המצב הכלכלי בו נתונה המשפחה, הדבר מביא למצבקה ממשית עד כדי רעב. למרות פנויותיה למחלקה הרווחה, היא אינה זכאית לטסוע ו בשל הבושה היא אינה פונה למשפחתה בבקשת עזרה.

אשר לביצוע העבירה, הנאשם מסר כי ברקע לביצועה עומדות תחושים קשות של זלזול מצד משפחת אשתו וכן כי חצי שנה לפני ביצוע העבירה נגנבה מפתח האופנונו אותו רכש עבור בנו הבכור, וכן נגנבה האופנונו, והוא סבר כי ילדיה של המתлонנת היו מעורבים בganיבת. על רקע זאת התקשה לשון בלילות, צרך כדורי שינה ובאחד הלילות החליט לבצע את העבירה מושא הדיון כאקט של נקמה. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו לפני שירות המבחן, וציין כי פועלותיו בעת ביצוע העבירה אין מאפיינאות את מהלך חיו.

אשר לשימוש באלכוהול לפני ביצוע העבירה, הנאשם החל לצרוך אלכוהול לאחר פטירת אביו אך שירות המבחן לא המליץ על טיפול בתחום זה, וציין כי הסיכון להישנות עבירות הוא נמור.

שירות המבחן הדגיש, כי המעצר קשה מאוד לנאשם והוא אף היה נתון בתנאי מעצר בהשגחה בשל ניסיון אובדן, והנאשם היה מוצף רגשיות ושיתף רבות אודות הקשיים עמו הוא מתמודד במסגרת מעצרו לראשונה בחיו.

אשר לגורם הסıcıי והסיכון, שירות המבחן התרשם כי העבירה באהה על רקע תקופה ממושכת בה חש הנאשם תחושים דחק וחרס אונים והגב בapon אימפולסיבי, תוך שלא הצליח לווסת ולרסן את התנהגותו. מאחר שהמשפחה ממשיכה להתגורר בסמוך למשפחת המתлонנת, יש לראות בעובדה זו כגורם מסוים

למתח בהתנהלות היומיומית ועשוי להוביל להתנהגות דומה מצדו של הנאשם בעתיד. מנגד, מדובר במי שמנחן אורה חיים יציב לאור שנים, מבטא אחריות לתקפидיו כאב וכבן זוג מפרנס, אין לו קוו אישיות אלימים וערבייניים והעבירה היא חריג להתנהלותו. מדובר במי שנדר עבר פלילי, קיבל אחריות על מעשיו, חש בושה וחרטה בין התנהגותו וההילך הפלילי ומעצרו מהווים גורמים מرتיעים המצביעים לו גבולות ברורים.

סופה של דבר, שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם לנוכח כוחותיו הדלים וכי עליו לנתר את כוחותיו לטיפול במקרים שהוא בני משפטו עקב מעצרו. על כן שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר לתקופה קצרה, ככל הניתן, תוך התחשבות בתקופת מעצרו. בנוסף המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר מותנה והתחייבות.

טענות הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה טען בדבר חומרת עבירות הרצפה, בשל פוטנציאל הנזק שהוא גדול מאוד. עוד הדגיש, כי מדובר במעשה מתוכנן והנائم יכול היה לחזול ממשיעו בכל שלב ושלב. בנוסף ציין כי נגרם נזק ממשמעו לרכוש וכן נזק נפשי למחלוננט. בהתחשב בענישה הנוהגת, סבר בא כוח המאשימה כי מתחם העונש ההולם נع בין 24-48 חודשים מאסר בפועל, בצויר ענישה נלוית של מאסר מוותנה ופיצוי והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

אשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הוא מבוגר, נעדר עבר פלילי, ולכן ביקש להטיל עליו עונש בתחום המתחם, בגין ימי מעצרו, וציין כי המאשימה הסכימה להגביל עצמה ל-18 חודשים- מאסר בשל כך שההסדר נבע מ.justifi ראייתו.

6. מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי הרקע לביצוע העבירה הוא ניכור משפחתי ופגיעה ברכשו של הנאשם, והכל שעה שהיא טרוד ושתה אלכוהול, דבר שהטייר עקבות. מדובר במעשה אימפלטיבי שהנائم מתביש בו וחש חריטה רבה עליו. הנזק הכספי לא כומת בכתב האישום וגם שירות המבחן לא דיבר עם נגעת העבירה על מנת להבין את יחסה לנאים היום. בפועל, לא נגרם נזק חמור יותר פרט לפגיעה ברכב. הנאשם הפנה למסמר נ/2, לפיו עולה כי בתיווך ראש מועצת ابو גוש נעשתה סולחה בין הצדדים והם מתכוונים להחזיר את מתכונת היחסים ביניהם לשכננות טוביה.

אשר למدينויות הענישה, הדגיש בא כוח הנאשם פסיקה לתמיכה בטענותיו וטען כי המתחם ההולם צריך לנوع בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד שנתיים מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, הנאשם הודה במיחס לזו, הביע חריטה عمוקה על המעשים, הגיע להסדר טיעון בשלב מוקדם של ההליך, הוא נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, אין לו קוו אישיות בעיתאים או ערבייניים והסיכוי לביצוע הישנות העבירה בעתיד הוא נמוך. מדובר באירוע חד פעמי, כאשר כתוצאה מעצרו של הנאשם נפגעו בני משפטו קשות, כפי העולה מتسקיר שירות המבחן וכן ממසמר נ/1, שהוגש על ידי המחלקה לשירותים חברתיים באבו גוש, מצב שرك החrif עקב העדר יכולת של אשתו לצאת לעבודה. מדובר במאстроו הראשון

של הנאשם ויש גם לבדוק את השלכות החשש להיבדוקות בגין גם בהקשר זה. על כן ביקש בא כוח הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

.7. הנאשם בדברו האחרון הסביר את המזקקה הקשה בה הוא נמצא בעת שהותו במעצר, בתנאים לא פשוטים, כאשר בני משפחות מגיעים לחרפת רעב. הוא תיאר כי נקלע למצב קשה עקב פטירת אביו והיחס של בני משפחתו המתלוונת אליו וכן את המזקקה שחש לאחר שנגנבו האופנו של בנו. הוא ציין כי הוא טעה, הוא שילם את המחיר ובעיקר שילמו בני משפחתו מחיר כבד, הוא ביקש ליתן לו הזדמנויות לחזור לבתו במהרה ולשלם את בני משפחתו. הוא פועל בדיינא דרייתה כאשר היה חםום מות והוא מבקש שיתחשבו בו.

דין והכרעה

מתחם העונש הולם

.8. העיקרון המנחה בעינויה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לעיקון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, ב מידת הפגיעה בו, בנסיבות העינויה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין.

.9. עבירות ההצתה כורכת עמה פגיעה קשה בשלום הציבור וברכשו. ההצתה מאופיינית בכך שהיא לאמוד מרأس את נזקיה, ונזקים אלה יכולים להיות קטלניים ורבי היקף. אדם המעללה אש, אינו שולט בתוצאות מעשייו ואין בידו לדעת או לחזות את היקף הפגיעה והנזק שייגרם עקב קר. כך, למשל, "בטי המשפט חזרו והדגישו את חומרתה היתרה של עבירות ההצתה, גם כשהיא מתאפיינת לרcox בלבד, בין היתר בשל הפטנציאל לגרימת נזק לגוף, בבדיקה או לגרור שהצתה להבה, שטופה ואחריתה מי ישורנה...." (ע"פ 1727/14 מימן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבוי, 6.1.2015)).

.10. האמצעים הדרושים להצתת אש, הם פשוטים וזמינים, פועלות ההצתה עצמה קלה וידועה לכל, וכוח הרים של האש עצום ורב. באותו זמן קצר היא יכולה לככלות עצמים בהם היא אוחזת ולהפכם לעפר ואפר, וטמונה בה סכנתם לכל אשר נקרה בדרך (ראה: ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.2012)). עבירות ההצתה נתפסת כעבירה חמורה לא רק בשל הסכנה האינהרכנית הטבועה בה, אלא גם על שם המסר העברייני האלים העולה הימנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בת推崇ה הביטחון האישי של הציבור (ראו בהקשר זה ע"פ 31994-12-10-12-312 מילאיד סורי נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 15.10.12) וכן ראה ת"פ (מחוזי נצרת) מדינת ישראל נגד מהראן עיסא (19.9.2012)).

.11. באשר למدينة העינויה, המחוקק קבע עונש מאסר ממושך לצד עבירות ההצתה והפסיקה מורה, כי בעבירה זו יש ליתן משקל רב לשיקולי הגמול וההרתעה, נוכח הפטנציאל הרסני שבה, וכי ככל העונש הראוigenה הוא מאסר מחייב סוג ובריח. עם זאת, הבהיר והודגש, כי רף העינויה בעבירות הצתה אינו אחד וכל מקרה

נשקל לגופו, ולעתים בית-המשפט ימנע מהטלת מאסר של ממש ויסתפק בהשתתמת מאסר בעבודות שירות. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 7139/13 **טרפה צkol נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (23.1.14): "עוון בפסקתו של בית משפט זה מגלה כי רף העונשה הנוגע בעבירות הצתה אינו אחיד והוא קשור בקשר ישיר לנסיבות המקרא ولנסיבותו האישיות של הנאשם".

12. אשר לעונשה הנוגגת אפנה למספר פסק דין כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 2166/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.5.18), שם דובר

בהרשותה בגין הצתת הרכב. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והפחית את העונש שהוטל מתשעה חודשים מאסר בפועל לשישה חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות נוכחות עיקרין איחידות העונשה, נסיבות חיים לא פשוטים, גיל הצעיר, היעדר עבר פלילי וחילקו הקטן באופן יחסי בביצוע העבירה, בעוד המערער היה שותף פסיבי אשר לא נטל חלק פעיל במעשה הצתה עצמו אל מול שותפו אשר יוזם את מעשה הצתה.

ב. בת"פ 15597-06-15 **מדינת ישראל נ' מאהר מיסק** (7.11.16),

שם הורשע נאשם בעבירת הצתה, לאחר שהצתיתרכב, באמצעות בנזין ומצת. העבירה בוצע על ידו ללא שותפים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשים מאסר ונגזרו על הנאשם 10 חודשים מעון ועונשים נלוויים.

ג. בע"פ 9427/11 **מדינת ישראל נ' אנידגר ואוח'** (16.2.12)

הנאשמים הציתו משאית של המטלוננט בשל תחרות עסקית בין לבן מעסיקו של הנאשם 1. בית המשפט המ徇די גזר עליהם עונש של שישה חודשים מאסר שירותו בדרכן של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. המשימה ערערה לבית המשפט העליון על קולות העונש. בית המשפט העליון התייחס לחומרת העבירה ולמניע, אך בשל נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, עברם הנקי והתקיריים החביבים, דחה בית המשפט העליון את הערעור.

ד. בת"פ 4867-08-14 **מדינת ישראל נ' דנדקר** (20.05.15), הנאשם

הורשע בעבירת הצתה לאחר שהודה בעבודות כתוב האישום המתואקן. הוא הצית שני כלי רכב. מדובר בנאים צער, ללא עבר פלילי וניתן בעניינו תסוקיר שירות מב奸 חיווי. ביהם"ש קבוע, כי מתחם העונשה נע בין 9 - 36 חודשים מאסר בפועל, והטייל על הנאשם 6 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות מטעמי שיקום.

ה. בת"פ 9773-03-10 **מדינת ישראל נ' שנייר איזלאי**

(16.09.2013), הורשע נאשם בעבירת הצתה, לאחר שהצתית משאית על רקע סכסוך עסקי. תא הנוסעים של המשאית נשרפף כليل, והמשאית יצאתה מכלל שימוש. נגזרו על

הנאשם 6 חודשים מאסר שירצו בעבודות שירות ועונשים נלוויים.

1. **בת"פ (מחוזי חיפה) 44470-11-10 סועadc).**

1.4.12). הנאשם הצית את הרכב של מעסיקו וזאת על רקע סכסוך על שכר העבודה. מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר הודה במינויו לו וניתן ענינו تسוקיר שירות מב奸 חיובי. בית המשפט גזר עליו 6 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות.

13. אשר לפסיקה אשר הגישה המאשימה, מרבית הפסיקה קשורה בהצתת מבנים ולא בהצתת כלי רכב, ולכן המתחם לו עתרה לבנתי לנسبות כאלה ולא לנسبות שלפנינו. הפסיקה אשר הגיש בא כוח הנאשם קרובה יותר לנسبות שלפנינו, אולם הוטלו עונשים של 6 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות במקרים בהם בית המשפט החליט לנתקוט בהליך של שיקום אשר אינו לבנתי בענינו.

14. אשר לנسبות ביצוע העבירה, במקרה דין קדם לביצוע העבירה תכנון מוקדם. הנאשם שאב באמצעות צינור בנזין ממייל דלק של קטנו שבבעלותו, ומילא בבקבוק בベンזין. בהמשך יצא הנאשם מביתו וצעד לעבר ביתה של המתלוננת. בנסיבות אלה הנאשם יכול היה לחודל ממעשו ולהתחרט בכל אחד מהשלבים, אולם הוואחר להשלים את ביצוע העבירה. הנזק שנגרם לרכב הוא ממשמעותי. עם זאת נזק חמור יותר יכול היה להיגרם, בפרט שההצתה בוצעה בסמוך לבית מגורייה של המתלוננת, וכך בדרך נס לא נגרם אסון כבד כתוצאה ממשעה ההצתה, והאריווע הסתיים בנזק לרוכש בלבד.

15. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שלפני, את נسبות ביצוע העבירות ואת מידניות העונשה הנהוגה, הגיעו לכל מסקנה, כי מתחם העונש הולם את העבירה שלפני, נע בין 6 חודשים מאסר, לבין 20 חודשים, בצווף עונשים נלוויים.

16. לא מצאתי לחרוג לקולה מתחם העונש הולם למטרת שיקום, שכן שירות המבחן לא בא בהמלצת שיקומית בענינו של הנאשם. כמו כן לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה מתחם העונש הולם מטעמי הגנה על הציבור.

העונש המתאים

17. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש הולם, יש להתחשב בנسبות שאינן קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 יאלחוק העונשין). בהקשר זה, שקלתי את הودאת הנאשם, אשר הביאה לחסכו בזמן שיפוטו. כמו כן שקלתי את הבעת החרטה של הנאשם, את הפגיעה הכלכלית הקשה בבני משפחתו של הנאשם, אשר הגיעו לפת לחם לאחר מעצרו, שכן הוא היה המפרנס היחיד של אשתו ולידיו. בנוסף שקלתי את נסיבות חיו הלא פשוטים בהם גדל הנאשם והריךוק מבני משפחחת המוצא. עוד שקלתי את עברו הנקוי של הנאשם, את גילו, את רצונו לחזור לנחלת אורך חיים נורמטיבי, את התקופה בה היה עצור וידעו שתנאי מעצר קשים מתאי מאסר, וכן את העובדה כי מדובר במאסרו הראשון. יוער, כי העובדה שהנאשם צריך אלכוהול טרם ביצוע העבירה אינה צריכה להיזקף לקולה

אלא לחומרה, שכן הנאשם הוא שהכניס את עצמו למצב זה.

18. מנגד שקלתי, כי שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו, אין מדובר בציגר שפועל בדרך נמהרת אלא באדם מבוגר, נורומטיבי, בעל משפחה שהחליט לנוקם במתלוננות ולבצע את העבירה בקור רוח, על כן יש צורך לתת דגש גם על שיקולי הרתעת היחיד.

19. עוד יש ליתן משקל לצורך בהרתעת הרבים, נוכח פוטנציאלי הנזק החמור הטמון בעבירה זו, והקלות שבביצועה.

20. בנסיבות העניין ובשים לב לשיקולים לחומרה ולקולה, כפי שפורטו לעיל, אני סבורה שיש להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא הנמוך יותר. כמו כן, התחשבתי בכך שהמאמינה סבירה כי יש להקל בעונשו של הנאשם בשל קושי ראייתי וזאת בגין הסדר הטיעון.

21. אשר על כן, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

.א. 9 חודשים מאסר אשר ירכזו מיום מעצרו - 28.10.19.

.ב. 12 חודשים מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, על עבירה של הצתה.

.ג. 6 חודשים מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, על עבירה של היזק בזדון.

.ד. לעניין הפיזי, בכתב האישום לא פורט מהו הנזק שנגרם לרכב, אך מדובר בנזק כבד. בנוסף, אין ספק שיש לפסק לנפגעת העבירה סכום נוספים בשל הפחד ועוגמת הנפש שנגרמו לה בשל האירוע. עוד בסכום הפיזי התחשבתי בכך שהצדדים הגיעו לסלולחה, כפי העולה במסמך נ/2. לפיכך, על דרך האומדן מצאתי להורות, כי הנאשם ישלם פיצוי לנפגעת העבירה בסכום של 5,000 ₪ ולזאת עד ליום 1.10.20.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מחיום.

ניתן היום, ז' ניסן תש"פ, 01 אפריל 2020, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם (באמצעות העברת קול דרן
מערכת טלפוןנית, נכון מצב החירום).

חנה מרימ לומפ,
שופטת